

ילדי הצדיק

גליון 145

פרו ושב

כ"ח ססלו תשפ"ה

לראות את הצדיק

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

שמזאי - טיול מס' 19

רזאים ניסים

שכרתי רכב ולא שלמתי ביטוח על הגלגלים, באמצע הנסיעה עליתי בטעות על דוקרנים ושני גלגלים התפוצצו.

במקרה הזה העלות של גרר וכל הבלגן הוא סביבות 2500 ₪

במקום הבטחתי 600 ₪ לילדי הצדיק והזמנתי גרר מחברת ההשכרה.

כשבאתי לשלם הם ביקשו לי 200 ₪ בלבד על הגרירה והגלגלים זהו נס למעלה מדרך הטבע.

דבר המשגיח

ילדים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה!

דרכים רבים ליצר הרע, כפאשר הוא רואה ילד צדיק שמשתדל ולא שומע לו, הוא מעסיק אותו בשטויות ויש לו בשפע.

שלל פלים החל מפלים דיגיטליים, נגנים, מצלמות וכלה באוספים שונים למיניהם. אך העקר שהראש והזה מנח בשטויות.

לא שאסור לשמוע שירים בנגון או לצלם במצלמה, אך צריך לראות לא לטבע בתוכם ראשו ורבו.

לא להתבלבל את עקר הכחות צריך להשקיע בתורה ותפלה. זה מרמז אצל פוטיפר "ותתפשטו בגדו", מסביר רבינו הקדוש בשיחות הר"ן (ק') שמכאן אנו לומדים את דרך היצר הרע למנע את האדם מעבודת ה', על ידי שמטריד אותו בהצטרפויות שונות וקד' בבלה את זמנו ואת ראשו ישקיע בשטויות במקום בתורה ותפלה.

"אף על פי כן אינו מטריד עצמו בזה ואינו רוצה להניח עצמו לבלבל בזה. וזהו 'וינח בגדו אצלה וינס' וכי. שמניח בגדו ומלבושו ונס ובזרע מהם ואינו משגיח כלל על זה. רק עושה את שלו בעבודת ה' כפי מה שיכול."

בברכת א גוט שבת המשגיח נפתלי ביק.

"דע שלראות את עצמו עם הצדיק האמת הוא גם כן דבר גדול מאד, ודאי שזוכים לשמוע מפיו תורה." באים רק לראות את הצדיק, אפילו לא שמעו שום תורה, זה דבר אדיר שאי אפשר לתאר מה זה עושה בכלל. לשמע תורה זה מעלה יתרה, אבל גם כשאין שומעים תורה, הראיה לבד.

זה היה בעל התניא או ר' מרדכי מטשרנוביל היו אצל רבנו, רבנו לא אמר תורה לא בליל שבת ולא בצעהרים אחרים שחרית. רק אחר ברכת המזון הרבי התחיל להגיד תורה (חיי מוהר"ן - אות מ"ח: התורה חיים נצחיים שביטמן ע"ב בלקוטי תנינא נאמרה בעת שפא אצלו על שבת קדש פרשת יתרו צדיק

אחד מפרסם גדול, והוא זכורנו לברכה לא אמר שום תורה בליל שבת קדש ולא ביום שבת קדש. וכשמרנו סעדת שחרית של שבת וכבר ברכת המזון, והיינו סבורים להסתלק מהשלחן כנהוג אחר ברכת המזון, אבל הוא זכורנו לברכה נשאר אז יושב על מקומו וגם אנטחו פלנו נשארנו אז יושבים לפניו, וגם הצדיק הניל נשאר עזרו יושב לפניו. בתוך כך ענה ואמר פשוטין את עצמו עם הצדיק אפלו כשאין שומעין תורה גם זה טוב מאד כי על ידי זה מקבלין גדלה. והתחיל לומר תורה הניל בתוך דבריו פשכנס באמירת התורה כפי ענה ואמר הלא בתוך כך אני אומר תורה ואף על פי כן גמר כל התורה הניל.)

זה שבאים לצדיק, באים רק לראות את הצדיק, את התנועות שלו, את העונה שלו, את השפלות שלו, בשביל זה באים לצדיק.

לשמע תורה זה כבר דבר לעילא ולעילא, זה כבר למעלה מכל השגה, מכל רעיון. זה השכל הנעלם מכל רעיון, "כי על ידי שרואה את עצמו עם הצדיק מקבלים גדלה" - כל ראיה שמסתכלים על הצדיק מקבלים מוחין חדשים, ורק מהראיה לבד מקבלים מוח חדש לעבד את ה' ויתברך.

"מקבלים גדלה, עקר הגדלה זה השפלות" - כמה שיש לאדם יותר שפלות, כמה הוא מקבל יותר מוחין. ואז מתקיים הפסוק: "חזית איש מהיר במלאכתו, לפני מלכים יתיצב", כי עקר הגדלה זה רק השפלות.

כשאדם בא לשמוע צדיק הוא בא ללמד ממנו רק עונה ופשלות, כל המטרה זה רק ללמד עונה ופשלות הצדיק הוא אין והוא שיא השפלות. ואפילו רק לראות את עצמו עם הצדיק בלי לשמוע שום תורה זה כבר ענין מאד גדול, זה כי כל החרבן היה רק בגלל גאוה, כי כלם היו שומרי עינים וכלם היו קדושי ברית, אבל עונה לא היה וזה השגת חנם שלא היה עונה.

תקציר: מסע הצלב הרביעי החל בגביית כספים מרובים ומלחמה גדולה בין המלכים.

המלחמה נסתיימה לאחר שאפסו כוחותיו של מלך אנגליה. כל אנשי פקודתו פנו לו עורף והוא עצמו מת לאחר שכרת עם יריבו ברית שלום מבישה. כאלה היו נוסעי הצלב הנלהבים. תאות הרצח, הגזל, והרפתקאות מלחמתיות, הם שהניעו לצאת מזרחה.

בעוד שהתכוננו באירופה למסע, ערך הסולטן צלאח אל-דין בזהירות פקחית ותשומת לב מרובה את תכניות התגוננותו. הוא פזר מתנות יקרות למצביאיו הטובים וכך קשר אותם אליו בעבותות אהבה.

ביניהם היה גם האמיר סעיד, אשר קנה לו בשוקה של אלכסנדריה אה רבי שמשון לעבד. הסולטן נתן לו במתנה ארמון בלבנון על נחלות של שדות, כרמים, יערות ומרעות. האמיר יצא לשם בלוית נשיו, עבדיו וילדיו וגם רבי שמשון נאלץ להלוות אליו.

משעלה רבי שמשון ביפו ודרך לראשונה על אדמת הקודש, השתטח מלא קומתו ארצה, נשק את עפר הארץ ופרץ בבכי תמרורים. אחר כך קם מלהשתטח, קרע את בגדיו וברך בקול רווי דמעות: 'ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם דין האמת'.

שוב קרע את בגדיו ושוב חזר על ברכה זאת, בעברו עם אדונו את הארץ לארכה ולרחבה ובראותו את חורבות ערי הקודש. "אוי לי", אמר אל נפשו, "זאת היא, איפוא, ארץ אבותי, משוש כל הארץ. אדירי העולם רבים ביניהם על בעלות ארץ קטנה זו, כמו שרבו עליה לפני אלפי שנה, צאצאי נח הראשונים, בני שם ובני חם, כבר רבו עליה. כל עם שהגיע לגדולה ולעצמה בעולם, שאף ראשית כל לזכות בבעלות ארץ זו.

משכבשו מלכי אשור את העולם, השתלטו גם על מחצית ארץ ישראל, ואל מחציתה השניה נופצו כוחותיהם. כאשר הקים נבוכדנצר, מלך בבל את כסא מלכותו על חורבות ממלכות רבות, היה עליו לנצח קודם את מצרים, שנלחבה נגדו על השלטון בארץ ישראל.

הפרסים, המדים והיונים, שאפו להרחיב את מלכותם קודם כל בארץ ישראל. לאחר שנתחלקה מלכותו של אלכסנדר מוקדון, האדירה שלחה לכאן את טובי מצביאיה עד שהיתה ירושלים לחרבה ובית אלקינו למפולת.

גם היום מתכוננים העמים הכבירים שבעולם למאבק על ארץ זו. ארץ הקודש! היא משתרעת בפינה בה נפגשים אירופה, אסיה ואפריקה. ארץ נפלאה זו על הרריה המקסימים, נהרותיה המתוקים מדבש, עמקיה הפוריים, יערותיה הריחניים כבושם.

כמה יפה היתה הארץ עת ישבו בה אבותי, עת היתה מלאה ערים הומות וכפרים שוקקים מאדם, עת לבשו הכרים צאן והחלב זב מהבהמות. עת התאנה והתומר עלו אל העבים, וחסרו ידים לאסוף את פירותיהם המרובים ודבשם המתוק טפטף ארצה, לקיים מה שנאמר: "ארץ זבת חלב ודבש". ללא דאגה ויגיעה, ללא עבודה מאומצת וסבל עבדו אבותי בארץ הזו."

מה נאוו פעמי רגלי השבטים בעלותם לעיר אלקינו, לראות את פני האדון ה' במועדי ישראל, מה נאה היה המראה עת העלו עובדי האדמה את בכוריהם ואת המעשר השני, טעונים על חמוריהם לירושלים. מה נהדר היה המראה, עת התכנסו רבבות בחצרות בית ה' בערבי פסחים להקריב את קרבנם.

בעזרה עמדו הכהנים בשורות ארוכות וקבלו את הדם בכלי כסף וזהב וזרקוהו על המזבח.

מה נהדר היה המראה עת הכהן הגדול בטא את השם המפורש ביום הכפורים בקדושה ובטהרה בנוכחות רבבות מתפללים, והקריב את קרבנות היום לפני ה'. עת הלבין חוט השני לאות סליחת ומחילת העוונות. מה יפו בנות ירושלים בט"ו באב בצאתן לחולל בכרמים!

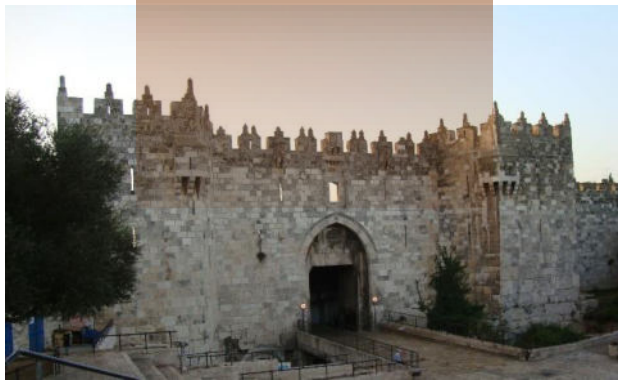
מה נאוה ירושלים עת האירה בית השואבה מאורות השמחה, עת התחרו זקנים בנערים בגלויי השמחה, עת לא עצם איש את עינו בלילה משפע הצהלה. **אוי לנו כי כל אותה התפארת איננה עוד. ומפני חטאינו גלינו מארצנו ובני ישראל אוכלים בנכר את לחם הגלות המרה. מפוזרים אנו על פני כל תבל וצרה וצוקה היא מנת חלקנו."**

הוא ישב על גבי אבן אחת, שעמדה על אם הדרך, הליט את פניו ובכה בכי תמרורים.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

השחר היהודי

סיפור בהמשכים | פרק כ"ב

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

○ ואם יש באסלה סבון הצובע את המים, יש מתירין להזריד את המים בשבת, ויש אוסרין פיון שהצביעה נפרת.

○ אסור לתן בשבת במקל המים שבבית הפסא סבונה ריחנית שמכילה חמר חטוי הצובע את המים, אבל אם נתן זאת מערב שבת, מתר להזריד את המים לאסלה, אף שעל ידי כך נכנסים מים חדשים למכל ונצבעים.

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאר מס' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

התורה

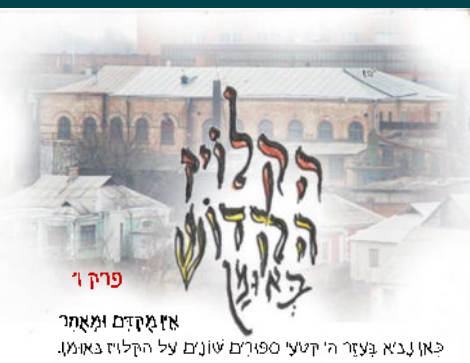

האם מתר להכניס סבונגה במיכל המים בבית הפסא? (ל"ט מלאכות שבת)

מה מזיק לפרנסה? (לקוטי עצות)

מדוע צריך לבקש מאד מה' לבא לארץ ישראל? (לקוטי עצות)

קומיקס ברסלב

משל ברסלב

על כל דבר צריכין להתפלל וירגיל עצמו להתפלל תמיד להשם יתברך על כל מה שיחסר לו.

ואמר: שמי שאינו מתנהג כך אף על פי שהשם יתברך נותן לו בגדים ופרנסה והצטרכות חיותו, אבל כל חיותו הוא כמו בהמה שגם בן השם יתברך נותן לה לחמה.

כי האדם צריך להמשיך כל חיותו והצטרכותו מהשם יתברך על ידי תפלה ותחנונים דוקא. (שיחות הר"ן רלב)

יגלה יעמדו על הכרמל

על אשר נרכ לייכם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

כנס

אנשי הצדיק

ט"ק - א' - ת"ד

י. פעם מאק לפרנסה כפ"ל, ועלידי זה הוא רחוק מאמת ועל ידי זה אינו יכול להתפלל, גם אינו יכול לגמר ולהוציא מכח אל הפעל מה שצריך.

יא. כשמתגבר ומשבר הפעס, עלידי זה נעשה ונמשך בחינת רוחו של משיח, ונחשב כאלו על ידו נתהוה ונברא כל העולם ומלואו.

יז. וזכה לפרנסה ולהתפלל לה' לבדו בלי פניות בשביל בני אדם חס ושלום, וזכה להוציא מכח אל הפעל כל המצוות וכל הדברים שבקדשה שצריך לעשות.

יב. עלידי קדשת ארץ ישראל זוכין לשבר בשלמות הפעס והעצבות והעצלות. עלכן צריכין לבקש מאד מהשם יתברך, שיצא לבוא לארץ ישראל מהרה,

כי עלידי קדשת ארץ ישראל זוכין לבחינת אריכת אפים, דהינו שיצריך אפו על כל מה שעובר עליו ולא יכעס ולא יקפיד על שום אדם, אפלו אם עשה כנגדו מה שעשה.

מוהרנ"ת זכרוננו לברכה היה חשוב מאד בעיני האפיקורסים הנ"ל, מחמת שראו צדקו וישרנותו ומסירותו בכל לב ונפש אל רבנו זכרוננו לברכה וישר בעיניהם מאד.

ובעת המחלקת הגדולה שהיה עליו, אמר הירש פער למוהרנ"ת זכרוננו לברכה:

"אם תסכימו אזי אכתב בקשה להקיסר בעצמו, ואז בתוך כ"ד שעות לא ישאר שריד ופליט מן המתנגדים..."

ענהו מוהרנ"ת זכרוננו לברכה ואמר אליו: "איני מאחל להם דבר גדול כזה, שיהיו הם הנרדפים ואני הרודף אני אין לי שום עצה מאשר תפלה".

רפואה שלימה

אליהו בן חנינא, אחל בת פנינה, אלעד בן יעל, חן בת עופרה, פייגי בת מלכה, פראל בן דניאלה.

דירה בירושלים

נתן בן שולמית.

זיווג הגון

נתן בן אסתר, שמואל בן חלקיה ואביגיל, תמר בת יולה, ישי בן חביבה, אברהם אלימלך בן אריאלה.

זרע של קיימא

אביהו בן שרה, שושנה מיטל בת דינה, לירן בן דינה, חדר בת עליזה, אליס, נתנאל בן שרה.

הצלה

אליאן בת זוהרה, מטיל מרים, הווייה חיה, רחל פנינה, נחמן יחזקאל שלמה בני עטייב רבקה, אברהם בן ליאורה אפרת.

קרו שמחה בת, הודסה וכל בני משפחה, עמרם בן שולה, יוסף בן בתיה, גילה בת יונה.

שמעון בן חפסה, רבקה לאה, נפתלי הרץ בן גילה, דוד חגי בת שושנה, אלעזר מנחם בן חוי.

דוד בן אסתר, דוד אילנה בן אסתר.

מלכה בת רחל, פייגי בת מלכה, שרה בת רבקה, מרים בת נעמי חגית, שמואל מאיר בן רבקה רחל.

ועלתה, ונשארה יציבה, וגם כשהחלישו את עוצמת החמצון, הצלחתי לנשום בכוחות עצמי. בתחילה היה מדובר שאזדקק לחמצון לאורך חודשים, וראה זה פלא שכעבור כמה ימים, כבר התפניתי למלונית קורונה, עם ניסיון להיגמל מהחמצון, ניסיון שהצליח בס"ד.

לא הרדימו אותי באותו יום רביעי. וגם לא ביום חמישי. וגם לא בכלל.

השם ברוך שהחזירני לחיים. כה יתן השם וכה יוסיף בריאות איתנה לי ולכל עם ישראל.

מי אומר שקל להיות יהודי? לפעמים צריכים לקיים מצוות כיבוד-אם בהידור במשך 20 שנה תמימות כדי להינצל מקורונה אחת.

סוף.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

המשך משבוע שעבר.

תקציר: לאחר שחלה בקורונה והמצב החמיר מאוד, הודיעו לו; שאם המצב ימשיך כך, יהיו חייבים מחר, יום רביעי להרדים אותו.

הוא אמר מתוך חולשתו 'אמא אמא את כבר בשמים, את יודעת, אל תתני שירדימו אותי ביום רביעי'. כל חייה של אמא היה מטפל בה ביום רביעי.

זה מה שצף ועלה במחשבותיי באותו לילה שבין שלישי לרביעי. וזה מה שפרץ אצלי את סכר הדמעות וגרם לי לפנות בצורה ישירה לאבי הרחום-והחנון, שאחת ממידותיו היא לשלם מידה כנגד מידה, ולבקש שאמא תהיה מליצת-יושר עבורי. היא יכולה להעיד שהכל אמת.

היא קיבלה את פניי כל יום רביעי. אף פעם לא אכזבתי. והיום – יום רביעי! היום של כיבוד-אם שלי! ביום הזה ירדימו אותי?

והקב"ה שמע את תפילתי, ובזכות המצווה החזירני לחיים. בהמשך הלילה נכנס רופא לעקוב אחרי המדדים המסוכנים שלי, ובא לוודא שלא הגיע חלילה רגע קריטי. להפתעתו, הוא מבחין בהתייבבות משמעותית במצב, והוא לא הסתיר את השתוממותו.

בבוקר הגיעו רופאים נוספים, וכשבדקו את הסיטורציה – פרצו בקריאת הפתעה – מה קרה כאן? הסיטורציה שלך זינקה, נצחת את הקורונה... אתה לא צריך הנשמה!

ואני ידעתי שלא אני ניצחתי, אלא זכות המצווה היתה זו שנצחה בס"ד את המצב הקשה שבו הייתי שרוי. הסיטורציה עלתה

יהי רצון מן קדם אבותינו די כשמיא שתוכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישרות ברהינות

חברת תקוני הכללי בשבת
14:00 - 15:00

חברת אבות וכנים בשבת
15:00 - 16:00

החברות הקבועות בימות החול
חברת תקוני הכללי והלכה
17:20 - 18:40

חברת תהלים למען עם ישראל
19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא באופן אישי, מפצה לראותכם המשיגיה

לחשקיע בברך

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי טלפוני
חייגו עכשיו: 02.532.532.4
שלוחה 2

לידי המשגיח
הרב נפתלי ביק הי"ד
052.715.6621

בנדירים פלוס
כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק

בהוראת קבע
קוד מוסד 27397
על שם "ילדי הצדיק"

בהעברה בנקאית
בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

